Secret Kingdom

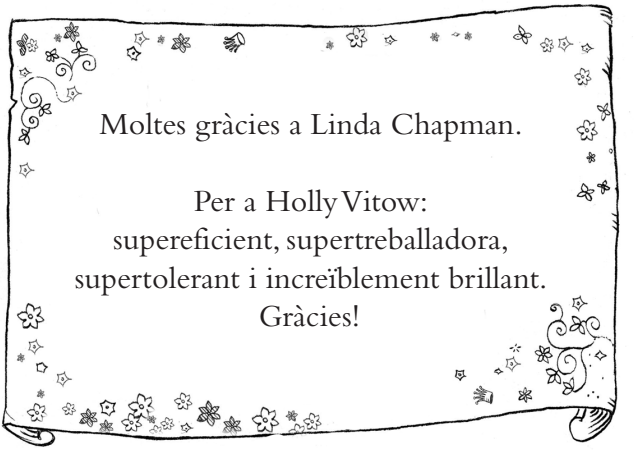

Primera edició: febrer del 2014

Títol original: *Bubble Volcano*
L'edició original en anglès va ser publicada el 2013 per Orchard Books

Correcció i maquetació: Qüestions.cat

Edició: David Sánchez Vaqué
Coordinació editorial: Anna Pérez i Mir
Direcció editorial: Iolanda Batallé Prats

© 2013 Hothouse Fiction Limited, pel text
© 2013 Orchard Books, per les il·lustracions
© 2014 Jordi Vidal i Tubau, per la traducció
© 2014 La Galera SAU Editorial, per l'edició en llengua catalana

La Galera, SAU Editorial
Josep Pla, 95
08019 Barcelona
www.lagaleraeditorial.com

Imprès a Liberdúplex
Ctra BV-2249, km 7,4
Pol. Ind. Torrentfondo
08791 Sant Llorenç d'Hortons

Dipòsit legal: B-26.971-2013
Imprès a la UE
ISBN: 978-84-246-5131-2

Qualsevol mena de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra resta rigorosament prohibida i estarà sotmesa a les sancions establertes per la llei. L'editor faculta el CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org) perquè autoritzi la fotocòpia o l'escaneig d'algun fragment a les persones que hi estiguin interessades.

El Volcà de les Bombolles

ROSIE BANKS

Traducció de Jordi Vidal i Tubau

laGalera

Secret Kingdom

El Volcà de les Bombolles

Índex

Una invitació especial 9

El Ball de Primavera 25

El malefici 37

Volant alt! 55

En cerca de les abelles bombolles! 65

Les abelles bombolles 79

Un problema resolt 101

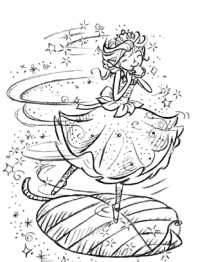

Una invitació especial

—Afanya't, Paula! —va demanar amb insistència l'Abril Pianola—. La Rita es deu estar preguntant on som!

—Vinc de seguida! —La Paula Costa estava ajupida, amb les trenes rosses caient-li sobre les espatlles, mentre collia una marieta vermella del terra i se la posava a la mà. Va anar a col·locar-la amb delicadesa sobre una paret.— Aquí estarà fora de perill —va dir a l'Abril—. No la podia deixar allà. L'hauria pogut trepitjar algú.

L'Abril va somriure. A la Paula li agradaven

tots els animals, fins i tot els insectes com les marietes.

—Quan siguis més gran, hauràs de demanar feina en un d'aquells programes de la tele que graven en un zoo o a la consulta d'un veterinari.

La Paula va fer cara d'espant.

—Oh, no. No m'agradaria sortir a la tele.

—T'encantaria! —va exclamar l'Abril. Va estirar els braços i va fer una volta. La cabellera morena li va voleiar per damunt de les espatlles mentre girava—. Imagina't que fossis una actriu, o encara millor, una estrella del pop!

La Paula va somriure. Ella, l'Abril i la seva altra millor amiga, la Rita Miró, eren molt diferents les unes de les altres, però potser era per això que s'entenien tan bé. Per això i perquè compartien un secret màgic increïble,

és clar! La Paula va sentir un formigueig d'emoció per tot el cos quan va pensar en el valuós objecte que duia dins la bossa.

—Anem, gandula! —la va provocar l'Abril—. Et desafio a una cursa fins a casa de la Rita!

—Sou aquí! —va xisclar la Rita.

Va obrir la porta d'una revolada quan l'Abril i la Paula corrien pel camí d'entrada, esbufegant i sense alè. Les tres noies es van abraçar. La Rita havia estat fora de vacances dues setmanes senceres. Ara tenia la pell, habitualment pàl·lida, plena de pigues i els rínxols pèl-rojos una mica més clars.

—Passeu! —va exclamar mentre estirava l'Abril i la Paula cap a dins.

—Hola, nenes! —va saludar la senyora Miró des de la cuina.

L'Abril i la Paula li van contestar alhora.

—Anem a la meva habitació, mama! —va cridar la Rita.

Les noies van pujar l'escala fent saltirons cap al dormitori de la Rita. L'Abril va mirar les parets morades, que estaven plenes de fotos que havia fet la Rita. Semblava que haguessin passat segles des de l'última vegada que havia estat allà: dues setmanes era molt de temps per estar separada d'una de les teves millors amigues!

—Tatxan! —va entonar la Rita mentre agafava dos regalets de l'escriptori i els donava a l'Abril i la Paula. Estaven embolicats amb un paper que ella mateixa havia decorat. Havia dibuixat conillets al de la Paula i notes musicals al de l'Abril—. Això és per a vosaltres. Ho vaig comprar a Espanya.

—Oh, gràcies! —van exclamar l'Abril i la Paula.

Van obrir els regals de seguida. El de l'Abril era una petita ballarina de flamenc amb els cabells negres i un vestit de seda vermell, i el de la Paula era un ruquet de joguina amb unes orelles llargues i una cara molt bufona.

—Gràcies, Rita —va somriure l'Abril—. M'encanta!

—El meu ruc és molt dolç! —va dir la Paula, acariciant-li el cap pelut.

La Rita va fer un somriure d'orella a orella.

—M'alegro que us agradin. —Va abaixar la veu:— Bé, què ha passat aquí mentre era fora? No heu anat pas ja sabeu on sense mi, oi? —va preguntar amb ànsia.

—No! —va contestar l'Abril amb un somriure—. No hem rebut cap missatge a la ja saps què.

—Et refereixes a aquesta ja saps què? —va preguntar la Paula mentre treia una caixa de fusta de la seva bossa.

—La Caixa Màgica! —va exclamar la Rita.

La Paula la va posar sobre l'estora amb delicadesa. Tenia sirenes, unicorns i altres criatures fantàstiques gravades als laterals, i al mig de la tapa hi havia un mirall envoltat de sis joies verdes.

La Caixa Màgica havia arribat d'un lloc anomenat Secret Kingdom. El rei Fèlix, el seu governant, l'havia fet perquè l'ajudés

a salvar el regne. Quan el van triar per governar en comptes de la seva antipàtica germana, la reina Malícia, la perversa reina havia amagat sis llamps horribles arreu del Regne Secret per causar problemes i esguerrar la diversió a tothom. La Caixa Màgica havia viatjat fins al món dels humans i havia trobat les úniques persones que podien trencar els espantosos maleficis de la reina: la Paula, l'Abril i la Rita!

Amb l'ajut de l'ajudant del rei Fèlix, la fada Trixi, i de molts amics fantàstics de Secret Kingdom, les noies havien trencat els sis llamps de la Malícia i així havien contribuït a fer que aquella terra encantada recuperés la pau i la felicitat. La reina Malícia havia jurat que trobaria una altra manera de governar el Regne Secret, però fins ara no hi havia hagut més senyals d'alarma.

—Fa segles que no rebem cap missatge a la Caixa Màgica —va dir l'Abril—. No ha passat res en molts mesos!

—Segurament és un bon senyal, si més no per a Secret Kingdom —va assenyalar la Paula—. Deu voler dir que tot va bé.

L'Abril va sospirar.

—No vull que passi res dolent al Regne Secret, però m'agradaria molt tornar-hi a anar.

—O, si més no, obrir la Caixa Màgica! —va exclamar la Rita—. Si poguéssim tornar a veure tots els regals increïbles que ens han donat, no ens faria l'efecte que ho hem somiat tot!

Dins de la caixa hi havia sis compartiments petits, cadascun dels quals contenia un objecte màgic que les noies havien rebut en cadascuna de les seves aventures. Hi havia

un mapa de Secret Kingdom, una banyeta d'unicorn platejada que servia per parlar amb els animals, un vidre que controlava el temps, un rellotge de sorra glaçat que podia aturar el temps, una perla que les feia tornar invisibles i un saquet de purpurina amb prou pólvores màgiques per concedir un desig a cadascuna. Els hauria agradat treure totes aquelles coses per mirar-se-les, però les noies sabien que la caixa només s'obria quan es necessitaven els regals.

La Rita va contemplar el reflex de totes tres al mirall de la tapa i va sospirar.

—Trobo molt a faltar el rei Fèlix i la Trixi...

—A mi m'agradaria tornar a veure els unicorns —va dir la Paula.

—I també les sirenes, els follets i les fades exploradores —va afegir l'Abril.

La Rita es va estremir.

—Però no la reina Malícia. Aquesta sí que no la vull veure!

—Us recordeu quan va provar de destruir l'Illa dels Núvols? —va preguntar l'Abril.

La Paula va fer que sí amb el cap.

—I quan va intentar esguerrar els Jocs d'Or als unicorns i...? —Va callar esbufegant quan el mirall de la tapa de la Caixa Màgica va començar a brillar.— Mireu! La caixa!

Totes es van quedar mirant-la mentre començaven a formar-se unes paraules a la superfície.

—Que estrany —va fer la Rita.

—Què? —va preguntar la Paula, mirant amb l'Abril per sobre de l'espatlla de la seva amiga—. Ah, ja entenc què vols dir! Aquesta endevinalla sembla de la Trixi!

Va somriure en pensar en la bonica fada reial que tenia cura del rei Fèlix.

La Rita la va llegir en veu alta i tremolant d'emoció:

Amigues humanes, sentiu la meva veu sincera
i acompanyeu-nos al Ball de Primavera.
Penseu en el lloc que al rei més li agrada
i deixeu-vos portar per la màgia de fada.

—Així que hem de pensar en el lloc preferit del rei Fèlix? —va dir l'Abril, seient sobre els talons—. Doncs...

—Fàcil! —va exclamar la Paula de seguida—. El seu palau!

Les tres sabien què havien de fer tot seguit. Van posar les mans sobre les joies verdes i van cridar:

—La resposta és el Palau Encantat!